

Sygn. akt II Cz 918/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

Sędziowie: SO Wiesława Buczek- Markowska(spr.)

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 10 czerwca 2014 r. w S.

sprawy z powództwa G. R.

przeciwko J. P.

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim

z dnia 30 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 2054/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

.

UZASADNIENIE

Przewodniczący Sądu Rejonowego Stargardzie Szczecińskim zarządzeniem z dnia 30 grudnia 2013 roku zwrócił pozew G. R. przeciwko J. P. o opróżnienie lokalu mieszkalnego.

Przewodniczący wyjaśnił w uzasadnieniu, iż zarządzeniem z dnia 17 października 2013 roku doręczonym powodowi w dniu 21 października 2013 roku został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez: wskazanie numeru (...)powoda oraz oznaczenie lokalizacji nieruchomości, której dotyczy pozew o wydanie, a następnie precyzyjne oznaczenie części tej nieruchomości z podaniem powierzchni i usytuowania w obrębie nieruchomości objętej pozvem, której wydania żąda powód od pozwanego w terminie tygodniowym pod rygorem jego zwrotu. Przedmiotowe zobowiązanie zostało wykonane w sposób prawidłowy jedynie w zakresie wskazania numeru (...) W ocenie Przewodniczącego zarządzenie w pozostałej części nie zostało wykonane, albowiem nie dokonano jednoznacznego opisu pomieszczenia, którego wydania żąda powód, co uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie zostało wniesione przez powoda, który wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Skarżący wskazał, iż uzupełnił on braki pozwu w postaci opłaty oraz wskazania numeru (...), natomiast dokumenty na podstawie, których będzie możliwe oznaczenie pomieszczenia, którego wydania domaga się powód znajdują się w (...)D..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie powoda jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma do poprawienia go lub uzupełnienia w terminie tygodniowym. Z treści tego przepisu wynika, że ma on zastosowanie tylko w przypadku, gdy niezachowany warunek formalny pisma jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu. Inaczej mówiąc nie ma podstaw wzywania strony do uzupełnienia warunków formalnych pisma procesowego, jeżeli jego brak jest tego rodzaju, że nie ma przeszkód, aby pismu nadać prawidłowy bieg. Należy więc przyjąć, że skutek dotyczący nieuzupełnienia w terminie braku pisma może dotyczyć tylko sytuacji, gdy wezwanie było zgodne z art. 130 § 1 k.p.c. Jeżeli więc przewodniczący wezwie stronę do uzupełnienia pisma w zakresie, w którym w ogóle nie jest ono dotknięte brakiem albo nawet jest nim dotknięte, ale nie uniemożliwia on nadania pismu prawidłowego biegu, to nie jest dopuszczalne zastosowanie sankcji.

Analizując prawidłowość zwrotu wniosku należy, zatem zbadać, czy strona wykonała wezwanie do uzupełnienia braków w terminie, a także, czy wezwanie do ich uzupełnienia było uzasadnione.

Zgodnie z art. 187 §1pkt 1 k.p.c wymogiem formalnym pozwu jest m. in. dokładnie określone żądanie, które ma spełnić pozwany oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Żądanie jako jeden z dwóch istotnych obligatoryjnych warunków pozwu, stanowi treść powództwa.

Z akt sprawy wynika, iż pozwem wniesionym w dniu 9 września 2013 roku przeciwko J. P. powód zażądał zwrotu części mieszkania zajmowanego przez pozwanego. Zarządzeniem z dnia 8 października 2013 roku powód został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez- między innymi oznaczenie nieruchomości, której dotyczy pozew o wydanie, a następnie precyzyjne określenie części tej nieruchomości z podaniem powierzchni i usytuowania w obrębie nieruchomości objętej pozwem. Wykonując przedmiotowe zobowiązanie powód wskazał, iż żądanie dotyczy lokalu kuchennego o powierzchni (...)który został oddzielony ścianką działową, natomiast budynek mieszkalny w którym znajduje się przedmiotowy lokal położony został w miejscowości S.(...)na działce o numerze (...)o powierzchni (...).

Zdaniem Sądu Odwoławczego, sformułowanie żądania pozwu, w zakresie wskazania pomieszczenia, którego wydania żąda powód skutkowało słuszną konstatacją Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim, co do konieczności jego uzupełnienia. Zwrócić należy uwagę, iż żądanie polega na wskazaniu jakiej treści orzeczenia powód domaga się od sądu, co powoduje, że powinno ono być ściśle określone w sposób dokładny zarówno pod względem podmiotowym jak też przedmiotowym. Wynika to z faktu, iż Sąd nie może procedować, jeżeli nie wie o co i czego dokładnie dotyczy żądanie pozwu. Jest to o tyle istotne, że w razie uwzględnienia żądania pozwu - stanowi ono treść obowiązku strony przeciwnej, jakiego spełnienia będzie można od niej wymagać. Nieprawidłowo, bądź nieprecyzyjnie określone żądanie - na co wskazuje praktyka- zwłaszcza w sprawach dotyczących wydania przedmiotu- prowadzi do sytuacji, w której niemożliwym jest skuteczne przeprowadzenie egzekucji przez komornika przez wprowadzenie powoda w posiadanie.

Należycie określone żądanie pozwu w sprawach o wydanie pomieszczenia polega na oznaczeniu lokalizacji nieruchomości, której dotyczy pozew o wydanie a zatem wskazania miejscowości w której jest położona, adresu(tj. nazwy ulicy numeru nieruchomości/ lokalu, kodu pocztowego oraz nazwy miejscowości) numerów ewidencyjnych w postaci numeru działki geodezyjnej oraz obrębu, Sądu prowadzącego dla przedmiotowej nieruchomości księgę wieczystą oraz podanie jej numeru. Natomiast dla precyzyjnego określenia pomieszczenia, nie wystarczy jak to uczynił

skarżący poprzestanie na wskazaniu, iż jest to pomieszczenie kuchenne oraz podanie jego powierzchni. Nie można przecież wykluczyć, iż w obrębie jednej nieruchomości znajduje się kilka kuchni. Zatem, w takiej sytuacji należy wskazać numer lokalu, piętro oraz usytuowanie pomieszczenia w obrębie danej nieruchomości, które polega na przykład na wskazaniu, z której strony od wejścia pomieszczenie się znajduje.

Skarżący w wyznaczonym terminie nie uczynił zadość nałożonym obowiązkom, gdyż za realizację tego zobowiązania nie można uznać treści pisma sygnowanego datą 23 października 2013 roku. W tych okolicznościach zasadne było zatem rozstrzygnięcie przemawiające za wydaniem skarżonego zarządzenia o zwrocie pozwu i to niezależnie od tego, czy powód miał czy też nie możliwość uzyskania wglądu do dokumentacji znajdującej się w (...)D.. To powód określa granice żądania pozwu i to powód zobligowany jest do takiego sprecyzowania żądania pozwu, aby sprawie mógł zostać nadany bieg procesowy. W spełnieniu tych wymagań Sąd nie może go wyręczyć, ponieważ nie może żadnej ze stron pomagać, lecz musi w sposób całkowicie bezstronny rozpoznać żądanie stron. Za niedopuszczalną – w ocenie Sądu Okręgowego - uznać zatem należy sytuację, w której sąd uzupełniałby luki w zredagowaniu żądania pozwu i następnie to żądanie rozpatrywał.

Mając na uwadze fakt, iż powód nie zadośćuczynił wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu w określonym terminie, należało zastosować rygor przewidziany w art. 130 § 2 k.p.c. i dokonać zwrotu pozwu.

Jedynie na marginesie, sąd zwraca uwagę skarżącego, iż prawomocny zwrot pozwu nie pozbawia powoda możliwości ponownego wytoczenia powództwa o to samo roszczenie i między tymi samymi stronami. Według art. 130 § 2 k.p.c pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków prawnych jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Zwrot pozwu nie stanowi prawomocnego osądzenia sprawy w rozumieniu tego przepisu art. 199 pkt 2 k.p.c Przez prawomocne osądzenie rozumie się bowiem rozstrzygnięcie co do meritum sprawy, a więc uwzględnienie żądania bądź oddalenie powództwa w tym zakresie. Natomiast samo zarządzenie o zwrocie pozwu jest rozstrzygnięciem wyłącznie formalnym. Zatem skarżący będzie mógł wnieść ponownie powództwo i jeśli spełni wszystkie wymogi formalne, to powinno ono zostać merytorycznie rozpoznane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)